EUROPAPARLAMENTET

1999 *2004*

Plenarhandling

21 april 2004

B5-0219/2004 }
B5-0220/2004 }
B5-0222/2004 }
B5-0223/2004 }
B5-0225/2004 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

ingivet i enlighet med artikel 37.4 i arbetsordningen av

– María Antonia Avilés Perea för PPE-DE-gruppen
– Helmut Kuhne för PSE-gruppen
– Jan Mulder och Ole Sørensen för ELDR-gruppen
– Bart Staes för Verts/ALE-gruppen
– Freddy Blak och Jonas Sjöstedt för GUE/NGL-gruppen
– Mogens N.J. Camre för UEN-gruppen
– Jens-Peter Bonde för EDD-gruppen
– Gianfranco Dell'Alba

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

– Verts/ALE (B5-0219/2004),
– ELDR (B5-0220/2004),
– GUE/NGL (B5-0222/2004),
– PSE (B5-0223/2004),
– PPE-DE (B5-0225/2004),

om Eurostat

Europaparlamentets resolution om Eurostat

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av sitt betänkande om verksamheten vid Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (betänkande av Bösch) av den 4 december 2003, sin resolution om kommissionens rapport om åtgärder som vidtagits till följd av iakttagelserna i Europaparlamentets resolution som fogats till beslutet om ansvarsfrihet för den allmänna budgeten för budgetåret 2001 (kommissionen) (C5-0004/2004) av den 29 januari 2004 och betänkandet om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget för budgetåret 2002 (kommissionen) (betänkande av Bayona) av den 21 april 2004,

– med beaktande av kommissionens rapport om uppföljningen av beviljandet av ansvarsfrihet för 2001 års allmänna budget (KOM(2003) 651 – C5-0536/2003),

– med beaktande av artikel 276 i EG-fördraget,

– med beaktande av artikel 147 i budgetförordningen,

– med beaktande av artikel 37.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. I sin resolution i april 2003 om beslutet om beviljande av ansvarsfrihet för den allmänna budgeten för budgetåret 2001 betonade Europaparlamentet ett antal frågor angående den ekonomiska förvaltningen vid Eurostat.

B. Som ett resultat av parlamentets enträgenhet och flera medierapporter under våren 2003 inledde kommissionen en intern utredning om Eurostat. Resultatet av denna meddelades Europaparlamentet den 8 juli tillsammans med ett antal brådskande åtgärder, såsom upphävande av kontrakt och avstängning av tjänstemän i högre befattning under den tid som ytterligare utredningar gjordes.

C. Tre parallella utredningar inleddes av en intern arbetsgrupp inom kommissionen, av internrevisionstjänsten och av OLAF. Utredningsresultatet översändes till Europaparlamentet i slutet av oktober 2003.

D. I samband med den årliga debatten om kommissionens lagstiftningsprogram i december 2003 tillkännagav kommissionens ordförande Romano Prodi för parlamentet att det fanns en handlingsplan, vilken närmare beskrevs av kommissionsledamot Solbes i februari 2004.

E. Bedrägeribekämpningsbyrån OLAF har hittills slutfört ett antal utredningar om olika aspekter av Eurostat-affären och översänt vissa handlingar till allmänna åklagare i Luxemburg och Frankrike. I flera fall pågår dock fortfarande utredningarna.

1. Europaparlamentet påminner om slutsatserna och rekommendationerna i Casacas betänkande av den 29 januari 2004, som främst gällde uppföljningen av Eurostat-affären, särskilt om den positiva roll som kan spelas av personer som slår larm om missförhållanden, om förekomsten

av interna revisionsrapporter med uppgifter om oegentligheter i de ekonomiska rutinerna, om den bristfälliga information och behandlingen av denna information inom och mellan kommissionens enheter som lett till att problemen förblivit ouppmärksammade under flera år.

2. Europaparlamentet beklagar det otillräckliga svar som hittills getts på den muntliga fråga (O-0067/03) som lämnades in i oktober 2003 och på uppföljningsbetänkandet om beviljandet av ansvarsfrihet för budgetåret 2001. Parlamentet uppmanar kommissionen att före den 31 juli 2004 göra en fullständig skriftlig utvärdering av omständigheterna kring Eurostat-skandalen, liksom av OLAF:s rapporter, och särskilt av kommissionsledamöternas långsamma agerande efter varningssignalerna och det bristfälliga informationsflödet inom kommissionen.

3. Europaparlamentet erkänner det utmärkta och gedigna arbete som gjorts av kommissionens internrevisionstjänst och Eurostats avdelning för internrevision. Parlamentet anser det emellertid oacceptabelt att kommissionen dröjt så extremt länge och visat motsträvighet och tveksamhet till att vidarebefordra dessa viktiga rapporter till parlamentet. Kommissionen uppmanas att se till att dessa dokument offentliggörs i sin helhet, eller åtminstone i avidentifierad form.

4. Europaparlamentet konstaterar att budgetförordningen ständigt överträddes av Eurostat mellan 1999 och 2003 och att Eurostats ledning inte reagerade på internrevisionens rapporter genom att vidta kraftfulla åtgärder och inte heller gav otvetydig information till ansvariga inom Eurostat om de överträdelser som ägt rum. Även om vissa bestämmelser kan behöva ändras bestod problemet inte i avsaknad av tillfredsställande bestämmelser utan i bristfällig tillämpning av de bestämmelser som finns.

5. Europaparlamentet välkomnar i princip handlingsplanen för Eurostat för 2004 och kommissionens förslag till ny OLAF-förordning (10 januari 2004).

6. Europaparlamentet understryker att fallet har riktat sökljuset mot allvarliga problem med såväl kommissionens som OLAF:s arbetsmetoder. Parlamentet anser att Eurostat-affären har belyst allvarliga brister i kommissionens interna kontrollsystem och att det faktum att kommissionen inte kommit med övertygande lösningar på problemen skadar hela systemets trovärdighet.

Kommissionen

7. Europaparlamentet konstaterar att de rapporter som hittills mottagits om Eurostat-affären visat att

   - varken den kommissionsledamot som ansvarar för Eurostat eller den kommissionsledamot som ansvarar för budgetkontrollfrågor vidtog några faktiska politiska åtgärder till följd av OLAF:s offentliga tillkännagivanden om utredningar om Eurostat (juli 2002),
   - ingen hade någon samlad överblick över allt bevismaterial när detta långsamt sammanställdes,

- generalsekreteraren inte vidarebefordrade denna, om än mycket vaga, information från OLAF till någon politiskt ansvarig,
- man vid kommissionens kanslier negligerade eller avfärdade den information som nådde fram.

8. Problemen uppstod före 1999 men Europaparlamentet vidhåller att den nuvarande kommissionen inte tillräckligt snabbt vidtog åtgärder för att avhjälpa situationen.

9. Europaparlamentet anser, trots kommissionens ansträngningar för att förbättra kontakterna mellan kommissionsledamöter och olika avdelningar, att Eurostat-affären har tydliggjort att det brast i öppenheten och kommunikationen mellan Eurostats ledning och kommissionens sektorsövergripande avdelningar och mellan Eurostat och den ansvariga kommissionsledamoten.

10. Europaparlamentet anser att dessa omständigheter visar att man inte i tillräckligt stor utsträckning verkar ha tagit itu med de system och metoder som skulle ha gjort det möjligt för kommissionsledamöterna att ta sitt politiska ansvar i kampen mot bedrägerier och bristfällig förvaltning.

11. Europaparlamentet påminner kommissionsledamöterna om att ansvaret för oegentligheter som begås av tjänstemän inom deras respektive enheter faller på dem (oberoende expertgruppens rapport från 1999 samt kommissionsledamöternas uppförandekod från 1999). Parlamentet anser att det faktum att kommissionens ledamöter inte erhöll tillräckligt med information inte kan tas till intäkt för att befria dem från detta ansvar.

12. Det är beklagligt att det inte har lagts fram några förslag om strukturella förändringar i förbindelserna mellan kommissionsledamöter och generaldirektörer. Det är viktigt att klargöra kommissionsledamöternas ledarroll och deras politiska ansvar. Europaparlamentet konstaterar att förslagen i kommissionens lägesrapport om de åtgärder som antagits inom ramen för vitboken från i mars 2000 om den administrativa reformen inte är tillräckligt långtgående i detta avseende.

13. Europaparlamentet poängterar särskilt de frågor om politiskt ansvar som detta ger upphov till när det gäller ekonomisk styrning och ledning och bristerna i fråga om kontroll inom vissa avdelningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag till ändring av kommissionsledamöternas uppförandekod och strukturella förändringar i förbindelserna med generaldirektoraten så att kommissionsledamöternas politiska ansvar för sina underlydande avdelningar får ett meningsfullt innehåll. Det är viktigt att kommissionens ordförande förfogar över åtgärder för att se till att uppförandekodens disciplin kan följas.

14. Europaparlamentet vill se att en ledamot av kollegiet, i likhet med tidigare, blir ansvarig för samordningen av kampen mot bedrägerier och bristfällig förvaltning och bland annat får särskilt ansvar för

- förbindelserna med internrevisionstjänsten,
- kontrollen av samt översynen och överblicken över uppföljningen av alla interna

revisionsrapporter som tagits fram genom generaldirektoratens revisionsenheter samt för utvärderingsrapporter om förvaltning av program,
- kommittén för uppföljning av revisioner,
- förbindelserna med OLAF,
- förbindelserna med revisionsrätten,
- kontakterna med övriga kommissionsledamöter i deras arbete med budgetkontrollfrågor.

15. Europaparlamentet anser att varje enskild kommissionsledamot ansvarar för de avdelningar som ligger inom dennes ansvarsområde och måste se till att målsättningarna för dessa avdelningar uppnås med full respekt för principen om sund ekonomisk förvaltning. Parlamentet insisterar på att alla kommissionsledamöter skall prioritera kampen mot bedrägerier och bristfällig förvaltning inom de generaldirektorat som de är ansvariga för. Parlamentet har för avsikt att beakta de nominerade kommissionsledamöternas engagemang för denna kamp vid utfrågningen av de nya kommissionsledamöterna.

16. Europaparlamentet vill därför se att en rådgivare i vart och ett av kommissionsledamöternas kanslier vid sidan om andra uppgifter särskilt får ansvar för rådgivning till den aktuella kommissionsledamoten rörande budgetkontrollfrågor inom de generaldirektorat som denna kommissionsledamot ansvarar för och för kontakterna med kansliet för den ledamot av kollegiet som ansvarar för budgetkontrollfrågor.

17. Kommissionens ledamöter måste spela en direktare och aktivare roll när det gäller att överblicka arbetet i respektive avdelning och ta ansvar för misstag likaväl som för goda resultat. Därför tänker Europaparlamentet ställa den kommande kommissionen till svars lika mycket för vad den inte gjort som för vad den faktiskt åstadkommit.

Interna förfaranden

18. Europaparlamentet påminner om att den administrativa reformen har varit en av den nuvarande kommissionens främsta målsättningar, att vitboken ”Reformen av kommissionen” antogs den 1 mars 2000, och att kommissionen lovade att genomföra ett ambitiöst program för att främja oberoende, ansvar, effektivitet, öppenhet och högre ansvarskrav. Parlamentet påpekar att

    - många mycket viktiga och nödvändiga steg har tagits i rätt riktning,
    - det fortfarande är nödvändigt att undanröja möjliga hinder för reformen.

19. Europaparlamentet erinrar om att man i samband med reformen särskilt betonar decentraliseringen av den ekonomiska kontrollen. Parlamentet anser att detta i sin tur kräver att det utvecklas mer lämpade och ansvarsbetonade former av central övervakning av de förvaltningskontrollsystem som förekommer inom de olika avdelningarna.

20. Europaparlamentet anser att Eurostat-affären har understrukit behovet av att se över de nuvarande förbindelserna mellan olika aktörer och mellan enskilda kommissionsledamöter och kommissionskollegiet samt att kontrollera hur ansvarslänkarna fungerar, så att man kan garantera att framsteg görs inte bara när det gäller den ekonomiska förvaltningen utan även när det gäller kommissionens ledningsstruktur.

21. Europaparlamentet begär att de årliga verksamhetsrapporter som tas fram av generaldirektörerna skall återspegla deras ansvar som utanordnare i enlighet med budgetförordningen och att de sammanfattande rapporterna skall innehålla alla centrala aspekter av de olika årliga verksamhetsrapporterna/revisionsförklaringarna.

22. Europaparlamentet vidhåller, med hänvisning till de kanaler som används för att sprida förfrågningar från kommissionsledamöter och svaren från avdelningarna, att sådana svar (när de avser känsliga ämnen) alltid skall vidarebefordras av generaldirektören till berörd kommissionsledamot och inte bara till dennes kanslichef.

23. Europaparlamentet beklagar Eurostats och publikationsbyråns tidigare praxis att skapa ”finansieringsramar”. Parlamentet uppmanar kommissionen att agera skyndsamt och undersöka huruvida andra kommissionsavdelningar har haft en liknande praxis och att vidta lämpliga åtgärder för att avslöja sanningen om systemets verkliga omfattning och var pengarna i dessa ”finansieringsramar” slutligen hamnat.

Framsteg inom Eurostat

24. Europaparlamentet noterar de åtgärder som hittills har vidtagits för att rätta till situationen vid denna kommissionsenhet. I synnerhet följande åtgärder välkomnas:

- Noggrann översyn av alla befintliga kontrakt med och bidrag till externa organ och hävande av alla automatiska förnyanden av kontrakt.
- Komplett översyn av befintliga kontakter mellan Eurostat och nationella statistikmyndigheter, inbegripet bidrag som inte blivit korrekt granskade under flera år.
- Drastisk minskning av antalet publikationer.
- ”Internaliseringspolitiken”, vilket innebär att statistikarbetet åter kommer att utföras internt enligt rekommendationerna i rapporterna från Eurostats avdelning för internrevision och önskningarna i parlamentets resolution om beviljande av ansvarsfrihet för budgetåret 2001.
- Offentliggörande av kostnadsfri statistisk information på hemsidan på Internet.
- Bättre utbildning i ekonomisk förvaltning.

25. Europaparlamentet anser att en oberoende förvaltnings- och ledningsgranskning bör göras av den nya Eurostat-organisationen när OLAF:s utredningar avslutats, särskilt en uppföljningsrapport under den nuvarande kommissionens verksamhetsperiod, för att granska huruvida tidigare rekommendationer från internrevisionstjänsten och Eurostats avdelning för internrevision följts.

26. Europaparlamentet anser att det i fallet med Eurostat fanns ett allt för stort beroende av externa byråer och välkomnar i detta avseende åtagandet att utföra merparten av Eurostats uppgifter internt och att se över samtliga de kontrakt med externa konsulter som har koppling till Eurostat.

27. Europaparlamentet uppmanar dessutom kommissionen att ta upp frågan om de små

underleverantörer som utan egen förskyllan blivit inblandade i affären.

Budgetförordningen

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, antingen genom en översyn av genomförandebestämmelserna eller genom särskilda åtgärder gällande lagstiftning eller förfaranden, ta itu med de brister som uppdagats i den nya budgetförordningen och som kan utsätta gemenskapsbudgeten för bedrägeririsker. Parlamentet rekommenderar att sådana åtgärder vidtas i anslutning till den förväntade översynen av OLAF-förordningen.

OLAF

29. Det är mycket viktigt att det finns ett fullt fungerande och oberoende bedrägeribekämpningsorgan för att ta hand om komplicerade och känsliga utredningar. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt att OLAF måste vara institutionellt oberoende av kommissionen och åtföljas av ett organ som möjliggör korrekt rättsöverblick över verksamheten under sekretess och skydd för dem som är under utredning.

30. Europaparlamentet betonar att kommissionens generalsekreterare direkt måste informera den kommissionsledamot som är ansvarig för berört generaldirektorat om eventuella interna utredningar som han fått kännedom om genom OLAF, även om den tillhandahållna informationen är kortfattad. Kommissionsledamoten får inte avslöja någon konfidentiell information som han eller hon anförtrotts för andra än de övriga kommissionsledamöterna.

Interinstitutionella organ

31. Europaparlamentet anser att det är särskilt svårt att identifiera ett tydligt politiskt ansvar i interinstitutionella organ, vilket fallet med publikationsbyrån visar. Institutionerna uppmanas därför att se över de rättsliga bestämmelser som styr nuvarande interinstitutionella organ, dock utan att äventyra principen om interinstitutionellt samarbete.

Framtida åtgärder

32. Eurostat-affären utgör ett allvarligt bakslag för allmänhetens gillande av den administrativa reformprocessen inom kommissionen. Det skall dock sägas att nästan alla specifika åtgärder i vitboken från mars 2000 har godkänts, och Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkra en fullständig och grundlig tillämpning inom alla sina avdelningar, byråer och satellitorgan, så att en liknande situation som den inom Eurostat aldrig kan uppstå igen.

33. Europaparlamentet har för avsikt att noggrant utvärdera alla rapporter om Eurostat-utredningen som utlovats av OLAF och som vid upprepade tillfällen begärts av parlamentet, senast i dess resolution av den 17 december 2003, då parlamentet uppmanade OLAF att ”lägga fram sina slutrapporter inför Europaparlamentet så snart som möjligt och senast den 15 januari 2004”. Parlamentet betonar att dessa rapporter ännu inte mottagits och bekräftar sin avsikt att fortsätta att övervaka och granska de pågående Eurostat-utredningarnas framtida utveckling och eventuella rättsliga åtgärder i syfte att vid behov föreslå ytterligare reformer.

34. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet och revisionsrätten.